

**הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"**

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת פנחס

תורה

חשיבות שמו של האדם:

**פרק כ"ה פסוק (יד) וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת הַמְּדִינִית זְמָרִי בֶן סְלוּא נָשִׂיא בֵּית אָב לְשִׁמְעָנִי: (טו) וְשֵׁם
הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמְּדִינִית כְּזָבִי בֵּת צוּר רֹאשׁ אֲמוֹת בֵּית אָב בְּמִדְיָן הוּא:**
שאלות

א) והקשה האו"ח הקדוש מדוע כפל הלשון אצל איש ישראל המכה אשר הכה, ואילו במדינית רק המוכה?
חשיבות והשפעת שמו של האדם:

ונקדים לפני תירוץ האו"ח כי ידוע ששם האדם הוא שם הנפש, וכמאמר הכתוב וה' שם שמות בארץ, ודרשו חז"ל **בברכות
דף ז ע"ב ראובן** - אמר רבי אלעזר אמרה לאה ראו מה בין בני לבן חמי, וכו' רות מאי רות אמר רבי יוחנן שזכתה ויצא
ממנה דוד שריוהו להקדוש ברוך הוא בשירות ותשבחות מנא לן דשמא גרים אמר רבי אליעזר דאמר קרא לכו חזו מפעלות
ה' אשר שם שמות בארץ אל תקרי שמות אלא שמות ע"כ: **וביאר מרן הבן איש חי בספרו בנייהו בן יהודע שם מאי רות.**
מקשים מה מצא דבר קושי בשם רות שנתעורר לשאל מאי רות, ולמה לא שאל על שמות רבקה רחל לאה ועוד ועוד? ונראה
לי בס"ד כי הוא ראה שם רות הוא שם יקר מאד, שהוא אותיות תר"ו מן תורה שהוא מספר יתרון המצות של ישראל על
בני נח, ואיך זכתה להקרא בשם יקר זה בעודה גויה מעת שנולדה אצל אביה ואמה שהיו גוים עובדי עבודה זרה, ותיירץ
ר"י שזכתה ויצא ממנה אור גדול הוא דוד המלך עליו השלום שרווהו להקב"ה בשירות ותשבחות מה שלא נמצא כזאת
אצל צדיקים אחרים, לכך הקדימו לה מן השמים שם היקר הזה מעת הלידה, ששמו בפי אביה ואמה לקרות אותה בשם
זה וכו'.

דברי המהרש"א בהשפעת שם האדם בשמים:

והמהרש"א כתב (במסכת ברכות שם), מנלן דשמא גרים, "ועל כן דרשו שמות מלשון שמות, שפעולות ה' נמשכות אחרי
השם של אדם שהוא גרים עכ"ל.

חשיבות שמו של האדם

**ומצינו דוגמאות כיצד השם מרמז לטובה בבראשית פרק לב (כט) ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל פי שרית
עם אלהים ועם אנשים ותוכל:** מכאן למידים עד כמה משמעות השם משפיעה על האדם ולכן שינה את שמו בכדי שיהיה
בו את המשמעות של שררה מאשר יעקב שמשמעותו על אחיזת עקב עשוי.

דברי הזוהר מעל שם שיש בו שם השם

וכן מתבאר בזוהר שיהודה זכה למלכות בגלל שיש בשמו אותיות שם השם. וז"ל הזוהר החדש בראשית פרשת לך לך:
אחר הדברים האלה, ותו שמענא מאי חמא קודשא בריך הוא למיהב מלכותא ליהודה מכל אחוהי אלא אתוון דשמיה
חקיקן ביה 1קודש אברין הוא ירב יקרא לשמיה ובגין כך אחסין מלכותא ותו שמענא יהודה הא אתוון דשמיה ודאי ד'
ליתיה אמאי אלא דא דוד מלכא דאתקשר בשמיה מכל בני עלמא דכתיב (הושע ג) ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם
וגו' הא דוד קשיר בשמיה תו דאיהו קשר של תפלין ודאי ד' דוד מלכא (ד"א קשר של תפלין ודאי) ובגין כך דוד אתקשר
בשמיה עכ"ל.

דברי חז"ל שגם משפיע לרעה

ומצד שני מבואר מבואר כיצד משפיע השם לרעה **במסכת יומא דף לח ע"ב** מאי ושם רשעים ירקב? אמר רבי אלעזר:
רקביבות תעלה בשמותן, דלא מסקינן בשמייהו. כמו כן דרשו חז"ל **במסכת סוטה דף לז ע"ב** על שמות המרגלים לרעה.
ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור - אמר רבי יצחק, דבר זה מסורת בידינו מאבותינו: מרגלים על שם מעשיהם
נקראו, ואנו לא עלתה בידינו אלא אחד: סתור בן מיכאל, סתור - סתור מעשיו של הקדוש ברוך הוא, מיכאל - שעשה
עצמו מד. אמר רבי יוחנן, אף אנו נאמר: נחבי בן ופסי, נחבי - שהחביא דבריו של הקדוש ברוך הוא, ופסי - שפיסע על
מדותיו של הקדוש ברוך הוא. **וכן הוא במדרש תנחומא פרשת האזינו סימן ז:**

דברי האריז"ל והבן איש חי על קריאת השם:

והנה מבואר **בגמרא יומא דף לח ע"א** מכאן אמר בן עזאי בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך ומשלך יתנו לך אין אדם נוגע
במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא: **וכתב הבנייהו בן יהודע** לבאר בשלושה אופנים: **א מקור
השם נותן הקב"ה בלב ההורים ואותו שם נרשם במקומו בשמים:** שם בשמך יקראוך ובמקומך יושיבוך. נראה לי בס"ד
על פי מ"ש רבינו האריז"ל **ז"ל בשער הגלגולים דף כ"ג** כאשר נולד האדם וקוראים לו אביו ואמו שם אחד העולה בדעתם,
אינו באקראי ובהזדמן, אלא הקב"ה משים בפיהם השם ההוא המוכרח אל הנשמה ההיא, כמו שאמר הכתוב [תהלים מ"ו]
ט' אשר שם שמות בארץ, כפי מקום האבר העליון אשר ממנו חוצב, והשם הזה נרשם למעלה בכסא הכבוד כנודע, ולכן
אמרו רבותינו ז"ל שמא גרים, וזהו טעם אל ר' יהושע בן קרחה ור' מאיר דהו בדקי בשמא עד כאן לשונו יע"ש. וזה שאמר
בשמך הראוי והמוכרח אל נשמתך יקראוך אביך ואמך ואין קריאת השם באקראי ובהזדמן, ובמקומך באור הקדושה
למעלה יושיבוך שהשם שלך הוא נרשם למעלה בכסא הכבוד וכנוזר למעלה. **ב השם רמוז במקומו בתורה ונרמז שם כל
עתידו ומידותיו:** או יובן בס"ד על פי מה שכתב הרמב"ן ז"ל שאין לך אדם שאין לשמו רמז בתורה וכפי המקום שבו רמוז
שמו ניכר מן הדברים מעשיו ומלאכתו וטבעו ומדותיו, ועל זה אמרו ר' מאיר בדיק בשמא שהיה יודע לכוון ברוח הקודש
מקום שם האדם בתורה ואז ידע מה הוא ומה עניינו, וכאשר נמצא כי נזדמן לידו ענין תלמידו שהיה שמו אבנר וכיון על
ידי תפלה איה מקומו בתורה ובה נודע מה היתה לו לבסוף, וזה שאמר בשמך הראוי לך לפי מדותיך וטבעך וענייך יקראוך,
ובמקומך בתורה יושיבוך, ומשם תהיה נודע וניכר מה אתה ומה ענייך. **ג השם שבו נקרא יהיה בתחיית המתים, וגם**

**הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"**

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

מקומו בגן עדן לפי שמו: או יובן בס"ד בשמך יקראוך אחר תחיית המתים שכל אחד יהיה נקרא בשם שהיה נקרא בו קודם שמת, ובמקומך המוכן לך בגן עדן יושבוך, שכל אדם מקומו מוכן לו קודם שבא לעולם הזה.

מעשה עם רבי מאיר כיצד נהג לבדוק בשמות:

לאור האמור מובן מדוע רבי מאיר היה בודק בשמות כמבואר **במסכת יומא דף פג ע"ב** בקיצור שם מסופר על רבי מאיר שהיה בודק בשמות בני אדם. הגיע לאכסניה ושאל לשם בעל הבית ונאמר לו ששמו כידור. אמר שמע מינה אדם רשע הוא, שנאמר כי דור תהפוכות המה וכו', ולא הפקיד ארנקו בידו וכו'. מכל זה ברור שיש לשמו של אדם משמעות לאופיו.

דברי הזהרה

דברי הזהרה בפרשת תצוה מבאר שבשמות הנביאים מרומו מה שקרא בדורם בתקופת ירמיהו נחרב בית המקדש ובישעיהו נושעו עם ישראל, וכעין שם השם שיש השפעה מאותיות השם ומבאר את סוד אותיות שם השם: **ואתה תצוה את בני ישראל וגו' ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך** וגו' פתח ר"ש ואמר (תהלים כב) ואתה יי אל תרחק אילותי לעזרתי חושה, ואתה יי כלא חד, אל תרחק לאסתלקא מינן למהוי סליק נהורא עלאה מתתאה, דהא כד אסתלק נהורא עלאה מתתאה כדון אתחשך כל נהורא ולא אשתכח כלל בעלמא, ועל דא אתחרב בי מקדשא ביומוי דירמיהו, ואף על גב דאתבני לבתר, לא אהדר נהורא לאתריה כדקא יאות, **ועל רזא דא שמא דההוא נביאה** דאתבני על דא ירמיהו אסתלקותא דנהורא עלאה דאסתלק לעילא לעילא ולא אהדר לאנהרא לבתר כדקא יאות, ירמיהו אסתלק ולא אהדר לאתריה ואתחרב בי מקדשא ואתחשכו נהורין, אבל ישעיהו שמא גרים לפורקנא ולא אהדרא נהורא עלאה לאתריה, ולמבני בי מקדשא וכל טבין וכל נהורין יהדרון כדבקדמיתא, **ועל דא שמהן דתרין נביאין אלין קיימין דא לקבל דא בגין דשמא גרים וצרופא דאתון דא בדא גרמין עובדא הן לטב הן לביש.**

מהיכן ידע משה לשנות שמו:

כתוב בפרשת שלח (טז) **אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בְּרִנּוֹן יְהוֹשֻׁעַ:** שואל הבן איש חי לאור כל האמור על חשיבות שמו של האדם יש להקשות מדוע שינה שם ליהושע על דעת עצמו בלי ציווי של הקב"ה ? ותירץ עפ"י דברי המעינה של תורה אשר הקשו קושיה אחרת מדוע אצל יהושע כתוב בן נון בחיריק הרי בכל מקום בן מנוקד עם סגול? אולם מבואר בחז"ל דכאשר הקב"ה קרא לשרי שרה אות יו"ד התלוננה מדוע מוציאין אותה מתוך שמה של צדיקה, והבטיח לה להשיא אותה תוך שם של צדיק אך לא פירש היכן. ומשה רבינו הוסיף את היו"ד של שרי ליהושע, אך הרי ביו"ד של שרי לא היה ניקוד וכיצד אצל יהושע יש ניקוד, אלא לקח הניקוד מתיבת בן במקום עם סגול עשאו עם חיריק ושתי נקודות העביר ליו"ד. **ובזה מפרש הבא"ח** דמשה רבינו שמע שהקב"ה אמר לו יהושע בן נון יהיה היורש, והקב"ה אמר בן בחיריק והתקשה משה כנ"ל מדוע לא אומר בן עם סגול, בהכרח הבין שנותן את היו"ד של שרי ליהושע אך בגלל שחסר הניקוד לקח אותן מתיבות בן כנ"ל. **ובזה מתרץ הבא"ח** עוד קושיה מדוע כאשר כתוב שמה קרא ליהושע יהושע כתוב בסם אביו בן נון, הרי כבר ידוע מפסוקים קודמים שהוא בן נון, ומה הצורך להדגיש בזמן החלפת השם את שם אביו? אולם להאמור הרי זוהי סיבת הדבר שקראו יהושע.

דברי ספר החסידים

ולכן כתב בספר החסידים סימן רמ"ד להזהיר על השמות. וז"ל ועוד אמר דברים שהשם גורם לטובה או לרעה. לטובה יש אדם שכל הנקראים בשמו יצליחו לגדולה. וזהו **ויקרא בהם שמי ושם אבותי (בראשית מ"ח ט"ז)**, וכתוב ישעיהו פרק סו (כב) **כִּי כִּאֲשֶׁר הִשְׁמִים הַחַדְשִׁים וְהָאָרֶץ הַחַדְשָׁה אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה עִמָּדִים לִפְנֵי נְאֻם יְקֹוֹק בְּרַ עֲמֵד זָרְעֶכֶם וְשִׂמְכֶם:** וכתוב ישעיהו פרק מג (א) **וְעַתָּה כִּהְיֵאמַר יְקֹוֹק בְּרֵאשִׁתְּךָ יַעֲקֹב וַיִּצְרָךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־תִּירָךְ כִּי גִאֲלִיתִךָ קְרָאתִי בְשֵׁמֶךָ לִיאֲתָה:** הרי שיש אדם שכל אותם הנקראים על שמו יחיו ויהיו בניו קיימים ויעמידו תולדות. ויש שכל אלה להם להפך וכו' פעמים שהאחים קוראים בשם אותו האיש ונכשלים זרעם או האחים קראו את בניהם אחר אביהם ומתו והבנות קראו בניהן וחיו, ויש שם פלוני שכל המשפחה שלו אם קראו זרעם בשמו מתו בלא תולדות ולא האריכו ימיהם ובכל ענינים האלו לנקבות, וכשם שיראה החכם שכך הוא אל יאמר אקיים לאבותי שם שלא ישכח והוא רואה שנקראים אחריהם ונכשלו הרי הוא נושא אל נפשו עון. ואין אלה הדברים משום ניחוש וכו'. **עוד כתב ר"י החסיד בספר גימטריאות עניינים שונים סימן ריג** ועוד, פעמים שקורין שם לוולד, שאינו יכול להתקיים לו זרע של קיימא - כתיב (בראשית ב' י"ט): **"כל אשר יקרא לו שם האדם לנפש חייה, הוא שמו"**.

שם הגדולים מערכת גדולים אות א [לד] מר רב אברהם גאון

וכתב מרן החיד"א בשם המבי"ט שאין לקרא בשמות שלפני אברהם אבינו. בשם הגדולים מערכת גדולים אות א [לד] מר רב אברהם גאון: [לד] **מר רב אברהם** גאון **הוזכר בתשובת רב שרירא גאון** אשר הובאה בספר יוחסין: וראה זה חדש שלא מצינו בתנאים שבמשנה והברייתא תנא ששמו אברהם וגם באמוראים לא מצאתי כעת בספר יוחסין. כי אם באמוראים מיייתי תני אברם. גם שם יצחק בתנאים שבמשנה לא יש מי ששמו יצחק אך בברייתא ובזהר הקדוש יש ובאמוראים הרבה יש ששם יצחק ובשם יעקב יש זכר במשנה ובברייתא והרבה בש"ס. ומהגאונים ואילך נשתרבו שמות אברהם יצחק ויעקב בגאונים וברבנים ובכל המון ישראל עד היום הזה. וגם באות מ"ם להלן (עיינן רב משה גאון) הבאתי שמצאתי בכ"י מי שהפליא שלא היה בתנאים ואמוראים מי שנקרא משה עד הגאונים ע"ש: **ודע שהרב המבי"ט בח"א סי' רע"ו כתב דאין ראוי להעלות שם אדם או נח או שם ועבר שאין להעלות שם אלא מאברהם ואילך. והנקרא בשם יפת וכיוצא בו מאשר קדמו לאברהם אינו בכלל (בשם) מי שעמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו. וכן האריך בשו"ת יוסף אומץ סימן יא ג' וסיים וז"ל עוד יש להוסיף שאמרו חז"ל שם רשעים ירקב והיינו שאותו שם יזקק גם אם יעבירו אותו לאחרים, או מה שאמרו ימח שמו, לרמז שלא ישאר זכר משו וממילא כל הנקרא על שמו בכלל הקללה.**

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א
נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
 רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
 שיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
 Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

תירוץ האוי"ה שמו של האדם נפגם בחטאו:

ובזה יובן היטב תירוץ האוי"ה הקדוש על פרשתנו לאור כל האמור על השפעת שמו של האדם לכן כאשר אדם חוטא פוגם את נפשו ואת שמו כמאמר שלמה המלך במשלי פ"י ח "ושם רשעים ירקב", אולם הכוונה בזה כי כאשר אדם חוטא נפגמת נפשו ונרקבת ולכן שמו המסמל את נפשו ירקב. והנה נשיא שמעון שהיה איש ישראל חשוב נכשל בחטא חמור עד שהוכה בנפשו ושמו נפגם, וזוהי כוונת הפסוק "ושם איש ישראל אשר הוכה" המכוון בזה על פגם נפשו ושמו, ואח"כ מוסיף הכאה נוספת הריגתו ע"י פינחס.

חשיבות ראיית בספר תורה בהגבהה:

ועפ"י יסוד זה **כתב האריז"ל** שיש ענין גדול בזמן הגבהת הס"ת להסתכל באותיות הס"ת ולהשתדל לראות תיבה המתחילה באות של שמו כיון שיש באותו זמן הארה גדולה המשפיעה על האדם, והיינו כפי שהבאנו דברי המהרש"א שכל ראה שהאדם רואה משפיעה על נשמתו של האדם ומתקדש יותר.

אם קראו בן ע"ש נפטר ולא הצליח לא יקראו עוד בשמו:

ולכן פסק בספר כף החיים יו"ד סימן קט"ז ס"ק קלד אם א' קרא שם בנו הנולד לו כשם אביו הנפטר ולא הצליח, וגם אחיו קרא שם בנו הנולד לו כשם אביו וגם הוא לא הצליח, האח הגי' או הדי' לא יקרא לבנו הנולד כשם אביו דבתרי הוי חזקה, וכ"ש אם ג' לא הצליחו עדיין לא יקראו עוד כל המשפחה באותו השם דבתלתא הוי חזקה לכ"ע, כן נעשה מעשה בעירנו ולא הצליחו כלל **וכ"נ מס"ח סי' רמ"ד עי"ש, זב"צ או' פ"ב**, ולא דוקא אביו אלא ה"ה אחר אם קראו בשמו ולא הצליחו לא יקראו עוד בשמו כמבואר בס"ח שם יעו"ש. **וכן פסק בשו"ת אפרקסתא דעניא חלק א סימן קא** שאין לקרא שם בנו על שם אדם שהיה מדוכא ביסורים אפילו שהיה צדיק. **וכן בשו"ת צמח יהודה חלק ד סימן מט ס"ק יא** ונראה ברור שהשם לא רק מושפע מן השמים לשורש הנשמה כי אם גם "גורם" שפע כדברי הגמ' **(ברכות ז, ב)** מנלן דשמא גרים אמר ר' אלעזר דאמר קרא "לכו חזו מפעלות ה' אשר שם שמות בארץ" (תהלים מ"ו) אל תיקרא שמות אלא שמות, ע"כ, הרי מפורש שיש גם השפעה על ידי השם. ומפורש בספר חסידים לרבנו ר' יהודה החסיד **(סי' רמ"ד)** "השם גורם לטובה או לרעה, יש אדם שכל הנקראים בשמו יצליחו לגדולה וכו' ויש שכל עולה להם להיפך וכו' אחר שם פלוני אפילו אחר צדיק ומתו בלא תולדות וכו' ויש שם פלוני שכל המשפחה שלו אם קראו זרעם בשמו מתו בלא תולדות ולא האריכו ימיהם, ובכל העניינים האלו לנקיבות" וכו' עכ"ל"ק. וכבר ציין הגאון ר' ראובן מרגליות שם ב"מקור חסד" דברי התנחומא **(האזינו ז)** זכור ימות עולם לעולם יבדוק אדם בשמות לקרא לבנו הראוי להיות צדיק, כי לפעמים השם גורם", וכן ביומא **(פג, ב)** דר"מ הכיר מהשם שאין הוא איש ישר ע"ש והאריך בציונים, **ובגמ' (יומא לח, ב)** דלא מסקי בשמיהו דרשעים מטעם "שם רשעים ירקב" ע"ש ובתוס' שם בהרחבה. ולכן ברור שההורים הנותנים שם אין להם ללכת אחר שרירות לבם ולומר כל דבר "שירצו" זהו שנפל בפיהם מן השמים, כי יתכן מאד שהם עצמם גורמים וממשיכים היפך הטוב והיושר מחמת יצרם הרע שבקרבם. משום הכי לדעתי רק לאחר שההורים מתפללים להי"ת להנחותם בדרך הישרה, כמה פעמים, ושוקלים וחוזרים ושוקלים, וגם מתחשבים עם המנהגים, כי יש לקיימם ולעמוד עליהם כמה שאפשר, ורק אם אעפ"כ אין דעתם נוחה, יש לחוש שזה מן השמים, ובשאלת חכם יעשו ולא שהוא עצמו יתן שם כפי שאדמו"ר **(שליט"א)** [וצ"ל] מלמד אלא יורם איך לנהוג ויבחן אם דעתם נוחה וכו', וכן ינהגו. כן נלע"ד ואם שגיתי ה' יכפר בעדי. **ועוד עיין שהאריך בנידון זה בשו"ת עשה לך רב חלק ז סימנים מט-נ-נא-נב** קריאת שם לבנים.

לא טוב לבטל השם הראשון לגמרי אלא להוסיף

ומטעם הנ"ל כתב בשו"ת יביע אומר חלק ה - יורה דעה סימן כא ס"ק ג ומה שנהגו עכשיו רק להוסיף שם בזמן חוליו, כדי שלא לעקור שם הראשון שנקרא ע"ש האבות. ע"ש. מ"מ נכון לדקדק על כך, **וכמ"ש בשו"ת דבר משה תאומים (סי' נח)**, שמבואר בספרן של צדיקים שלא לשנות שם החולה לגמרי, כנודע ממי"ש האר"י אשר נפש חיה הוא שמו, וכל אדם שואב חיותו על ידי אותיות שמו, ואם עוקרין שמו לגמרי ח"ו פסקיה לחיותיה, ולכן אין לעקור השם אלא להוסיף שם חדש, וכן עושים כששם החתן כשם חמיו, או שם הכלה כשם חמותה וכו'. ע"ש. **וכ"כ הגה"ח מהר"א מני בזכרונות אליהו (עמוד סו). ע"ש. וע' בשער הגלגולים (הקדמה דכ"ד ע"ב):** כי כשנולד האדם, ואביו ואמו קוראים לו שם העולה בדעתם, אינו באקראי ובהזדמן, כאשר יעלה המזלג, אלא הקדוש ברוך הוא שם בפיהם השם ההוא המוכרח אל הנשמה ההיא, כפי המקום אשר חוצב משורש אדם העליון. וכמ"ש **(ברכות ז):** שמא גרים שנא' אשר שם שמות בארץ. והשם הזה נרשם למעלה בכסא הכבוד. ולכן ר"מ בדיק בשמא. **(יומא פג:).** **וע' בשו"ת המבי"ט ח"א (ר"ס רעו). ובס' שם הגדולים (ערך מר רב אברהם גאון).** **ובספר דבש לפי (מערכת ס אות ו, ומערכת ש אות כ). ע"ש.** **[וע"ע בשו"ת יהודה יעלה אסאד חיו"ד סי' רמז].**

מוסר השכל:

לאור הדברים אנו למדים עד כמה חשוב שההורים יקפידו בנתינת שם ליוצאי חלציהם בישוב הדעת ובכבוד ראש מתוך חשיבות הדבר לעתיד בניהם ולהצלחתם ולא כמו אלה שלוקחים ספרי שמות שחיברו אנשים שאין להם מושגי התורה וממציאים שמות של פצצות ושל דברים מוזרים העיקר שיהיה איזה דבר חדש כאילו מגלים איזו תעלומה ולא מבינים שבזה מאבדים את הנשמה, ואף גם זאת קוראים לבנים בשמות של בנות ולבנות שמות של בנים ועליהן נאמר בחז"ל אוי לו מי שבניו נקבות שאפילו שהם בנים אבל כנקבות ותן לחכם ויוסיף לקח להיזהר ולהזהיר אחרים ובה נזכה שיוצאי חלצינו יהיו מבורכים ומוצלחים אכי"ר.

בידידות ואהבה
הצב"י מרדכי מלכא ס"ט